

ΧΑΡΟΚΟΠΟΥ 2 & Λ. ΣΥΓΓΡΟΥ 196
176 71 ΚΑΛΛΙΘΕΑ, ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210.9545041-42-51
Email: kountoura.e@gmail.com
Web: www.elenakountoura.gr
facebook.com/Elena.Kountoura
twitter.com/#!/ElenaKountoura

Αθήνα 10 Μαρτίου 2014

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς: Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης
Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων

Θέμα: «Εξαιρέσεις στη διαθεσιμότητα – προστασία της μητρότητας: Οι έγκυες, λεχώνες και γυναίκες με άδεια ανατροφής δεν ανήκουν στις ειδικές περιπτώσεις»

Η υπογράφουσα την συνημμένη επιστολή διαμαρτυρίας μόνιμη εκπαιδευτικός Βασιλική Χρυσανθοπούλου έλαβε το χαρτί της διαθεσιμότητας στις 22 Ιουλίου 2013, ενώ είχε γεννήσει το δεύτερο παιδί της δύο μήνες πριν στις 21 Μαΐου 2013. Η εν λόγω εκπαιδευτικός επικαλείται ένα μεγάλο μέρος της εγχώριας νομολογίας καθώς και διεθνείς συμβάσεις για να καταγγείλει το γεγονός ότι της γνωστοποιήθηκε το γεγονός της διαθεσιμότητας στη συγκεκριμένη φάση που διάνυε, καθώς η κύηση, ο τοκετός, η λοχεία, η γαλουχία κλπ. τελούν υπό προστασία. Η κ. Χρυσανθοπούλου επισημαίνει ότι λαμβάνεται μέριμνα για ανάλογες περιπτώσεις πολυτέκνων, αναπήρων, μονογονεϊκών οικογενειών, αλλά όχι για εγκύους, λεχώνες και γυναίκες που έχουν άδεια ανατροφής. Περιγράφει επίσης το ψυχολογικό σοκ που υπέστη από την εξέλιξη αυτή αναφορικά με την εργασία της, με ότι συνέπειες είχε και για το νεογέννητο μωρό της και ολόκληρη την οικογένεια, το πρώτο παιδί της ηλικίας τεσσάρων ετών και το σύζυγό της. Μάλιστα, όπως τονίζει η καταγγέλλουσα πλησιάζει η ημερομηνία που η διαθεσιμότητά της γυρίζει σε απόλυση και δεν έχει λάβει καμιά απάντηση σε αίτημα που έχει υποβάλλει από τις 15 Ιουλίου 2013 για τροπολογία που θα προφυλάσσει την ίδια και τις άλλες μητέρες.

Καλούνται οι υπουργοί να λάβουν γνώση της αναφοράς και της συνημμένης επιστολής την οποία υποβάλλω και να τοποθετηθεί επί του περιεχομένου και επί της ουσίας αυτών, στο πλαίσιο του κανονισμού της Βουλής δίνοντας σαφείς και στοιχειοθετημένες απαντήσεις.

Η αναφέρουσα βουλευτής

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ

Εξαιρέσεις στη διαθεσιμότητα – προστασία της μητρότητας: Οι έγκυες, λεχώνες και γυναίκες με άδεια ανατροφής δεν ανήκουν στις ειδικές περιπτώσεις;

Είμαι εκπαιδευτικός μόνιμα διορισμένη με οργανική θέση, η οποία τέθηκε σε καθεστώς διαθεσιμότητας στις 22 Ιουλίου 2013. Όμως η περίπτωση μου είναι ιδιαίτερη καθώς στις 21 Μαΐου 2013 έφερα στον κόσμο το δεύτερό μου παιδί.

Ας δούμε εν συντομία τη νομολογία σχετικά με τις απολύσεις εγκύων, λεχώνων και γυναικών με άδεια ανατροφής.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 21 του Συντάγματος (τ.Α' 120/27.6.2008) αναφέρει: «Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους.»

Στο άρθρο 1 του Νόμου 1302/1982 (τ.Α' 133/29.10.1982) αναφέρεται: «Επικυρώνεται και έχει ισχύ νόμου η Διεθνής Σύμβαση αριθ. 103 «για την προστασία της μητρότητας» που ψηφίστηκε στη Γενεύη το 1952, από τη Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, στην τριακοστή πέμπτη σύνοδό της και που το κείμενό της στο γαλλικό πρωτότυπο και την ελληνική του μετάφραση είναι το εξής:.....».

Η εν λόγω σύμβαση ρητά αναφέρει ότι έχει εφαρμογή τόσο στο Δημόσιο όσο και τον Ιδιωτικό τομέα.

Παραθέτω το 6ο άρθρο της σύμβασης: «Αν η γυναίκα απουσιάζει από την εργασία της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 (άδεια κύησης, λοχείας, γαλουχίας (ανατροφής ονομάζεται σήμερα)), απαγορεύεται στον εργοδότη να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας της, όσο διαρκεί η παραπάνω απουσία της ή να της γνωστοποιήσει απόλυση με προθεσμία, που λήγει μέσα στη διάρκεια αυτής της απουσίας.

Πολύ σωστά λοιπόν εξαιρέθηκαν από το καθεστώς διαθεσιμότητας οι πολύτεκνοι, ανάπηροι, μονογονεϊκές οικογένειες κτλ. Ποια είναι όμως η πρόνοια του Κράτους για τις έγκυες, λεχώνες και τις γυναίκες που έχουν άδεια ανατροφής; Στις 22 Ιουλίου 2013 αυτές οι γυναίκες τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας. Στις 22 Μαρτίου 2014 αυτές οι γυναίκες, εφόσον δεν μεταταχθούν, ΑΠΟΛΥΟΝΤΑΙ. Η γνωστοποίηση της απόλυσής τους έχει ήδη γίνει με την ψήφιση του Ν. 4172/2013.

Κατά την παρ. 1 του άρθρου 15 του Ν. 1483/1984, το οποίο αφορά στην προστασία της μητρότητας, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 36 του Ν. 3996/2011 «απαγορεύεται και είναι απόλυτα άκυρη η καταγγελία της σχέσης εργασίας εργαζόμενης από τον εργοδότη της κατά την διάρκεια της εγκυμοσύνης της, όσο και για το χρονικό διάστημα 18 μηνών μετά τον τοκετό ή κατά την απουσία της για μεγαλύτερο χρόνο, λόγω ασθενείας που οφείλεται στην κύηση ή τον τοκετό, εκτός αν υπάρχει σπουδαίος λόγος για την καταγγελία. Ως σπουδαίος λόγος δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ενδεχόμενη μείωση της απόδοσης της εργασίας της εγκύου που οφείλονται στην εγκυμοσύνη».

Σκοπός του ως άνω νόμου είναι η προστασία της μητρότητας εν γένει και η ενθάρρυνση των εργαζομένων γυναικών να αποκτούν τέκνα, πράγμα το οποίο επιτυγχάνεται με την εξασφάλιση της αποκαταστάσεως και της προσαρμογής του οργανισμού τους στην πριν από την εγκυμοσύνη τους φυσιολογική κατάσταση, ώστε

πριν από την πάροδο του προς τούτο απαιτούμενου χρόνου να μην είναι επιτρεπτή κατά το νόμο η καταγγελία των εργασιακών τους συμβάσεων.

Ακολουθώντας με το άρθρο 10 του Π.Δ. 176 της 15.7.1997, προβλέπεται ότι προκειμένου να εξασφαλισθεί στις εργαζόμενες γυναίκες κατά την έννοια του άρθρου 2, η άσκηση των δικαιωμάτων προστασίας της ασφάλειας και της υγείας τους, τα οποία αναγνωρίζονται στο παρόν άρθρο, προβλέπεται ότι: 1. Απαγορεύεται η καταγγελία της σχέσης εργασίας των εργαζόμενων γυναικών, κατά την έννοια του άρθρου 2, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Ν.1483/84.

Σύμφωνα με τα παραπάνω προκύπτει ότι θα έπρεπε τουλάχιστον να προβλεφθεί η εξαίρεση των εγκύων, λεγόντων και γυναικών με άδεια ανατροφής και να ενταχθεί ως ειδική περίπτωση εξαίρεσης στο Ν. 4172/2013. Η ψήφιση του συγκεκριμένου νόμου διέλυσε τη ζωή μου, οικογενειακή και επαγγελματική.

Το ψυχολογικό και σωματικό σοκ που υπέστην ήταν απερίγραπτο. Αυτομάτως επήλθε διατάραξη του μητρικού θηλασμού και εμφανίστηκαν έντονες ψυχολογικές αντιδράσεις σε όλα τα μέλη της οικογένειας όσο κι αν προσπαθούσαμε να προστατεύσουμε τα παιδιά. Θήλαζα το νεογνό κλαίγοντας με λυγμούς καταστρέφοντας την πιο ιερή στιγμή για την ψυχική και σωματική του υγεία. Από τότε και ενώ από τη γέννησή του ο ρυθμός ανάπτυξής του ήταν άριστος, το μωρό αναστέναζε και μετά βίας συντηρούσε το βάρος του χωρίς να αναπτύσσεται, όπως θα έπρεπε. Πραγματοποιήσαμε ιατρικές εξετάσεις διότι δυσκολευόταν να σιτιστεί, οι οποίες απέκλεισαν παθολογικά αίτια, και καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι ευθυνόταν για αυτό η ψυχολογική κατάσταση της μητέρας.

Έχω δικαίωμα και υποχρέωση να χαρώ το μωρό μου, πράγμα το οποίο η ίδια η Πολιτεία μου το στέρησε κατά παράβαση του Συντάγματος και της κείμενης νομοθεσίας η οποία προστατεύει τη μητρότητα. Αισθάνομαι εντελώς αβοήθητη απέναντι σε μια Πολιτεία η οποία αφενός μου χορηγεί άδεια λοχείας και ανατροφής για να αναρρώσω και να αναθρέψω το βρέφος μου, αφετέρου όμως με θέτει σε διαθεσιμότητα υποχρεώνοντας το βρέφος μου κι εμένα να υποστούμε ανεπανόρθωτο σοκ. Ποιος μπορεί πλέον να διαγράψει από την ψυχούλα του αυτά που βίωσε;

Σοβαρότατες ψυχολογικές επιπτώσεις υπέστη και ο μόλις 4 ετών γιός μου, ο οποίος είχε να αντιμετωπίσει εκτός από την απόκτηση νέου μέλους στην οικογένεια και τη χειρίστη ψυχολογική και σωματική κατάσταση των γονιών του και την αυτόματη διακοπή εξωσχολικών δραστηριοτήτων λόγω αδυναμίας πληρωμής τους.

Στις 15 Ιουλίου 2013 εξέθεσα στο ΥΠΑΙΘ την περίπτωσή μου με την υπ' αριθμ 3537/15-07-2013 αίτησή μου, χωρίς ωστόσο να λάβω απάντηση έως σήμερα.

Έστω και την ύστατη στιγμή, 10 ημέρες πριν την απόλυσή μου, σας παρακαλώ με την προσθήκη κατάλληλης τροπολογίας στο προς ψήφιση ν/σ του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, να αποκαταστήσετε τη νομιμότητα και την αδικία εις βάρος μου, δίνοντάς μου τη δυνατότητα να συνεχίσω να εργάζομαι ώστε να μεγαλώσω τα παιδιά μου.

Με τιμή
Βασιλική Χρυσανθοπούλου